

Jeg kan godt forstå, det er meget mere bekvemt for ministeren at snakke fortid end at snakke fremtid. Men jeg vil gerne høre, om ministeren kan bekræfte noget med hensyn til Nordsøfonden, eller hvad det nu bliver til: Hvis renteniveaet f.eks. bliver 4 pct., og der kan blive et afkast på 4 pct., vil det give 80 mio. kr. det første år, men det skal ses i forhold til, at der mangler 5 mia. kr. for at nå Barcelonaniveaet. Det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte.

Formanden:

Det var et spørgsmål til ministeren.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jamen ministeren bliver aldrig sur. Ministeren kan blive en anelse ophidset, når han bliver foreholdt nogle ting, som han føler er lidt uretfærdige, og når det ikke bare sker én gang, men mange gange.

Men nu må fru Lene Jensen heller ikke blive sur. Virkeligheden er sådan, at jeg bliver nødt til at gå tilbage i fortiden, hvis jeg skal prøve at fokusere på nogle af den tidligere regerings initiativer eller mangel på samme. Jeg har ikke rigtig nogen mulighed for at henvise til hverken nutiden eller forhåbentlig langt ud i fremtiden.

For så vidt angår rentesatsen, kan jeg altså ikke vurdere bedre end alle andre. Der er måske nogle, der tror, at de kan vurdere bedre end andre. Jeg vil ikke sætte mig til dommer over, hvad rentesatsen bliver, men jeg kan bare sige, at de penge er nogle, der kommer oveni. Det er ekstra penge.

Når vi taler om afkastet, kan jeg altså ikke lade være med igen at nævne Danmarks Grundforskningsfond, som vi jo alle sammen er enige om har været en fantastisk konstruktion. Der er kommet utrolig mange positive ting ud af et beløb, der er næsten en ottendedel mindre. Jeg tror, det var hr. Jesper Langballe, der nævnte de 16 centre, som simpelt hen har fået topkarakter ved evalueringerne, og derfor vil jeg sige, at jeg synes ikke, det er så ringe at have en sådan fond, hvor afkastet stiger, uanset om renten er høj eller lav.

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil takke ministeren for nogle meget klare svar, og så har jeg to spørgsmål til ministeren.

For det første vil jeg med henblik på fru Pia Christmas-Møllers noget pjattede og bevidste misforståelser af det, jeg sagde, bede ministeren bekræfte, at jeg sagde, at vi på forskningens veg-

ne glæder os over regeringens gode vilje til en saltvandsindsprøjtning. Dermed sagde jeg jo ikke, at vi vil købe en hvilken som helst anvendelse af nordsøoliepengene, og det skal da i den forbindelse ikke være nogen hemmelighed, at vi nok vil foretrække 1-årige aftaler, både med henblik på afvikling af statsgælden og med henblik på forskning. Men nok om det, for det er jo forskningen, vi skal snakke om.

Jeg vil gerne udtrykke glæde over det, ministeren sagde om grundforskning, specielt at ministeren bekræftede mig i, at Grundforskningsfonden har været en bragende succes, og at vi nu har en forpligtelse til at benytte lejligheden til at få kapitalen tilbage. Hele sagen siger jo ganske rigtigt noget om, hvad et kapitalafkast kan blive til, og jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren kunne have sympati for, at der nu lægges 2-3 mia. kr. i Grundforskningsfonden. Det behøver ikke være et bindende løfte.

Kl. 12.50

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Hvis jeg skal starte bagfra, vil jeg sige til hr. Jesper Langballe, at jeg mener, vi skal fokusere på Grundforskningsfonden. Men hvis jeg skal henholde mig til det, der er besluttet i regeringen, kan jeg ikke tillade mig at sige, at det er nogle af de midler, der skal overføres til Grundforskningsfonden, for det er ikke det, der er besluttet. Men det ændrer jo ikke på, som jeg allerede har sagt, at jeg betragter det som en selvfølge, at der kommer mange flere initiativer, så vi kan få plads til endnu mere forskning og innovation her i landet.

Til gengæld vil jeg gerne sige til hr. Jesper Langballe, at jeg er betænkelig ved 1-årige aftaler. Jeg hører nemlig så godt som altid, når jeg bevæger mig i universitets- og forskningsverdenen, at man gerne vil have en vis stabilitet, og det er jo også derfor, vi har brugt så mange penge på at fylde den berømte skrænt op for at få stabilitet i finanslovsforlagene i 4 år.

Hvis resultatet var blevet, at der kun kom 1-årige afkast af fonden, tror jeg, det ville have skabt utrolig stor skuffelse udeomkring i forskningsmiljøerne. Det er jo netop stabiliteten, som er så vigtig, og den har vi i øvrigt også haft med Grundforskningsfonden, fordi vi nogenlunde vidste, hvad afkastet blev i de forskellige år.

Til sidst vil jeg sige til fru Pia Christmas-Møller og hr. Jesper Langballe, at for begges vedkommende hørte jeg, at der blev talt om regeringens